

φτωχοὶ σκλάβοι εἶχον ἀρκετὸν καιρὸν διὰ νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν τρομερὸν κίνδυνον καὶ ἀπειραράθησαν ματαίως νὰ τὸν ἀποφύγουν. Ἐκτραύαζον, ἐθρήνουν, ἐκτύπων τὰς ἀλύσεις των, ἐμαζεύθησαν ὅλοι μαζί καὶ ἀπετέλεσαν σχεδὸν ἓνα σῶμα.

Ἐπειτα ἄλλοι μὲν ἐκινουῦντο δεξιᾷ, οἱ δὲ λοιποὶ ἀντιθέτως. Ὁ εἰς τὸ μέσον εὐρισκόμενος ἄλλοτε μὲν ἐτινάσσετο εἰς τὸν ἀέρα ἄλλοτε πρὸς τὴν μίαν διεύθυνσιν καὶ ἄλλοτε πρὸς τὴν ἄλλην, ἐνῶ οἱ ἐξογκωθέντες ὀφθαλμοὶ του ἔβλεπον νὰ πλησιάσῃ ὁ τρόμος.

Αὐτὸν τὴν δυστυχῆ ἐξέλεξεν ὁ ὠργισμένος ρινόκερος ὡς πρῶτον θύμα καὶ τὸν κτύπησε μὲ τὸ ἄκρον τοῦ κέρατός του. Εἰς τοὺς εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν εὐρισκόμενους παρουσιάσθη ἓνα τρομερὸν θέαμα. Μὲ παραμορφωμένα τὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ φόβου ἔπεσαν εἰς τὸ βάθος τὰ ἀτυχῆ θύματα τοῦ τρομεροῦ θηρίου. Εἰς τὸ μέσον ἐστάκετο ὁ ρινόκερος, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κέρατος διαπερασμένος ὁ δυστυχῆς Νέγρος, οἱ ἰσχυροὶ ἐμπρόσθιοι ἐμπόδιοι τοῦ θηρίου ἀπετέλουν σχῆμα ὡς ἓνα V, ἐκράτει τὴν κεφαλὴν μὲ τὸ θύμα του θριαμβευτικῶς ὑψη-

λὰ καὶ ἀριστεροὶ καὶ δεξιὰ αὐτοῦ προσεπάθουν οἱ ἀλυσσοδεμένοι σκλάβοι νὰ ἀποφύγουν τὸν βέβαιον θάνατον.

Εὐτυχῶς αὐτῇ ἡ ἀποτροπιαστικῇ κατστάσει διήρκεσε μόνον ὀλίγα δευτερόλεπτα καὶ κατόπιν ἐκινήθη ἡ ζωνδροειδὴς μάζα. Ἐτίναξε μαζράν τὸν φανερωθέντα ἐπειτα κατεπάτησε τὴν ἀνθρώπινην μάζαν καὶ μὲ ἓνα θυμῶδες φύσημα ἐξηφανίσθη ταχέως ὅπως ἤλαθεν εἰς τὸ δάσος.

Προσεκτικὰ ἐπλησίασαν οἱ φοβισμένοι ἄραβες τὸ μέρος τοῦ δυστυχήματος.

Μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα ἐφαίνετο, ὅτι καὶ οἱ 21 σκλάβοι ἦσαν νεκροί. Ἀλλὰ κατόπιν ἐπισταμένης παρατηρήσεως εὔρον ὅτι ὁ πρῶτος σκλάβος τῆς ἀλύσεως ἀνέπνεε ἔλαφρῶς.

Τὸ πρόσωπον του καὶ τὸ στήθος ἔφερον ἀμυγᾶς καὶ πληγὰς ἀλλὰ δὲν εἶχε θριαύσει ὡς οἱ ἄλλοι τὸν τράχηλον καὶ ὁ λαμῶς του εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὸ περιλαίμιον, τὸ ὅποιον τὸν περιέβαλεν. Ἐβογγούσε καὶ ἐφαίνετο νὰ κινεῖται.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΖΩΑ

ΟΙ ΚΥΝΕΣ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

Δὲν θὰ ἀναγνωρίσωσι πάντες ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸν κύνα τοῦ Πεκίνου, ὅστις οὐχὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔκαμε τὴν ἐμφάνισί του καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Πολλοὶ ὀλίγοι θὰ ἦνε πάλιν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουσι τὴν περίφημον καταγωγὴν καὶ τὸν φωτιστέφανον τοῦ μυστηρίου καὶ τῆς φήμης, ποῦ περιβάλλει αὐτὴν τὴν ῥάτσαν, ἰσρὰν εἰς τὰ τέκνα τῆς οὐρανίου αυτοκρατορίας—νῦν οὐχὶ πλέον αυτοκρατορίας—, ῥάτσαν, τῆς ὁποίας αἱ ἀρχαὶ χάνονται πράγματι, καὶ ὄχι κατ' εὐφημισμὸν, εἰς τὴν νύκτα τῶν χρόνων, ἃν καὶ συζητεῖται ἀκόμη, ἃν αὕτη εἶναι καθαρῶς σινικὴ ἢ μᾶλλον εἰσήχθη εἰς παραωχημένους χρόνους ἐκ τῆς Μογγολί-

ας. Μόον ἐκεῖνος, ὅστις εἶναι γνώστης τῆς ἐξελιξέως τῶν ποικίλων τύπων τῶν κυνῶν, δύναται νὰ ἀντιληφθῇ τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ σπάνιον τῆς συντηρήσεως ἐνὸς τύπου, πράγματι διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Διὰ τοὺς Πεκινέζους εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν ἰσρὸν χαρακτηρισμὸν, ὅστις προστίθεται εἰς τὴν ῥάτσαν.

Εἰς τοὺς ἀρχαίους σινικοὺς τάφους, εἰς τὰ κεντήματα, εἰς τὰ μικρὰ ἀγάλματα ἐξ ἐλεφαντοστοῦ εὐρίσκομεν ζωγραφισμένον τὸν κύνα τοῦ Πεκίνου μὲ ὄλας του τὰς ἰδιότητας: τοὺς μικροὺς καὶ συνεστραμμένους πόδας, τοὺς μεγάλους ὀφθαλμοὺς, τὴν καταπονημένην φυσιογνωμίαν, τὸ εὐρὸν καὶ

εὐγενὲς μέτωπον καὶ τὴν φρονιτωτὴν οὐραν.

Ἡ Mrs. Lillian Smythe ὀμιλοῦσα περὶ τῶν παραστάσεων τούτων ἐκφράζεται ὡς ἐξῆς: «Ἡ πλέον πολέμιος ὕλη καὶ ἡ πλέον ἐκλεκτὴ τέχνη ἐργησιμοποιήθησαν διὰ τὴν ἀναπαράστασιν τῶν κινῶν τούτων, ἐπειδὴ οὗτοι ἀντιπροσωπεύουσι τὸν Ἰο ὅστις ἐνώνει τὴν ἰδέαν τοῦ ἱεροῦ κινῶς καὶ τοῦ λέοντος τῆς Κορέας καὶ εἶναι τὸ βουδδιστικὸν Σύμβολον ταῦ προστάτου τῆς πίστεως, Ἡ ἱερὰ φύσις τῆς ῥάτσας ἀποδεικνύονται ἐκ τῆς ἀνελλιποῦς παρὰ τὸν κύνα παρουσίας τοῦ χαρακτηριστικοῦ δοχείου διὰ τὴν καῦσιν τοῦ θυμιάματος, τὸ ὁποῖον καίεται πάντοτε πρὸ τῶν εἰδώλων. Ἐξαιρετικῶς ἐν διαφέρειν εἶναι τὸ σύμβολον, τὸ ὁποῖον πάντοτε συνοδεύει τὴν παράστασιν τοῦ κινῶς: πολλάκις βλέπει τις κάτωθι τοῦ ποδὸς τοῦ μικρὸν τεμάχιον ὑφάσματος μεταξίνου, ἄλλοτε δὲ ἐν μικροσκοπικὸν κινῶριον, ἐνῶ ἐν τοῦ στόματος τοῦ μεγαλυτέρου κρέμαται ἓνα μετάξιον κορδονάκι: διὰ τούτου θέλουσιν νὰ διαδηλώσουσιν τὴν ἐξάρτησιν τῆς Ἰαπωνίας ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῆς μητρὸς, τῆς Κίνας, παρ' ἧς λαμβάνει καὶ τὴν τροφήν τῆς».

Τοιαύτη ἦτο πράγματι ἡ ἀμοιβαία θέσις τῶν δύο χωρῶν κατὰ τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἐλαξεύοντο αἱ παραστάσεις αὐται τοῦ κινῶς τοῦ Φῶ.

Μερικὰ ἀντίτυπα τῶν ἀναγλύφων καὶ ἀγαλματίων τούτων εὕρισκονται εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Κέσινγτον ἐν Λονδίῳ.

Ἄν καὶ ἦτο γνωστὴ ἐν Ἑυρώπῃ ἡ ὑπαρξίς μιᾶς αὐτοκρατορικῆς ῥάτσας—γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ κινῶς τοῦ ἡλίου ἢ κινῶς λέοντος ἢ κινῶς τῆς χειρίδος ἐκ τῆς συνηθείας τοῦ νὰ ζῶ γραφίζωσι μικροσκοπικὰ ἀντίτυπα ἐπὶ τῶν μεγάλων χειρίδων τῶν ἐνδυμάτων τῶν Μανδαρινῶν — ῥάτσας ἧτις ἐπιζήλωσ ἐφυλάττετο ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῶν ἰσχυρῶν μοναρχῶν τῆς Κίνας, ἐν τούτοις μόλις τῷ 1860 ὅτε καὶ ἔγινε ἡ πρώτη λεηλασία τοῦ περιφήμου κρατικοῦ ἀνακτόρου, εὐρέθησαν πέντε τοιοῦτοι κύνες εἰς τὰ διαμερίσματα μιᾶς θείας τοῦ αὐτοκράτορος, ἧτις καὶ ἠτύκοντο νῆσε μόλις ἐπλησίασαν τὰ ἀγγλογαλλικὰ στρατεύματα. Οὗτοι μετεφέρθησαν ὅλοι εἰς Ἄγγλιαν, ἐντεῦθεν δὲ προῆλθε καὶ ἀνεπτύχθη τὸ πάθος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς

ῥάτσας τὸ ὁποῖον καὶ ἀπέκτησε τόσον βαθείας ῥίζας ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ.

Δὲν εἶναι ἐκπληκτικὸν τὸ περιστατικὸν, ὅτι ἡ ῥάτσα αὕτη ἐφυλάττετο σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἐν τῷ βασιλικῷ ἀνακτόρῳ, καθότι αἱ ποιναὶ αἴτινες ἐπεβάλλοντο εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἠθέλοντο τολμήσει νὰ ἐξυγάωσι ἐξ αὐτῶν καὶ ἐν μικρὸν κινῶριον ἦταν τοσοῦτον βαρεῖαι, ὥστε ἀπεθάρρυνον καὶ τὸν πλέον εὐτολμον ἄρπαγα. Κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἡ ἐπίδρασιν τοῦ πογυρισμοῦ εἶχε ἐπιτύχει ὥστε νὰ καταργηθῇ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου διὰ λιθοβολισμοῦ, ἡτις πρότερον ἐπεβάλλετο ἐν περιπτώσει κλοπῆς ἐνὸς «κινῶς λέοντος». Αὕτη ἀντεκατεστάθη διὰ τῆς ποινῆς τῆς στρεβλώσεως, ἀλλὰ κατὰ τοιοῦτον βάρβαρον τρόπον, ὥστε νὰ ἀμφιβάλλη κανεὶς ἂν δὲν ἦτο προτιμότερα ταύτης βαρυτέρα ποινὴ, ἢν ἀπεκατέστησε. Ἐπρόκειτο πράγματι κυριολεκτικῶς περὶ πλήρους διαμελισμοῦ τοῦ πάσχοντος. Τὸ θῦμα ἐδένετο σφιχτὰ μὲ μίαν λεπτὴν ταινίαν, ἔπειτα ἐξ ὅλων τῶν μερῶν αὐτῶν ἐξεῖχον τῶν δεσμῶν ἀπεκόπτετο μὲ μίαν καλῶς τροχισμένην λεπίδα ἐν λεπτὸν τεμάχιον: Πράγμα τὸ ὁποῖον ἐφρικία τις καὶ νὰ σκέπτεται μόνον καὶ τοιοῦτον ὥστε νὰ ἀποτρέπη πᾶσαν ἀπόπειραν ἀποκτῆσεως ἐνὸς «κινῶς λέοντος».

Ἡ μεγάλη ἐξάπλωσις τῆς ῥάτσας κατὰ τὰ τελευταῖα 20 ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἀπὸ τῆς μιᾶς μὲν πλευρᾶς ἐξησφάλισε τὴν διατήρησιν τοῦ περιφήμου τούτου πρωτοτύπου τύπου παρὰ τοῖς κτηνοτρόφοις, ἀπὸ τῆς ὄλης ὁμως πλευρᾶς προῦξένησεν μίαν χειροτέρευσιν τῆς ῥάτσας εἰς κύνας ἀνατραφέντας παρὰ προσώπων ὀλιγώτερον προσεκτικῶν. Ἡ χειροτέρευσις αὕτη οφείλεται κυρίως εἰς τὸ γεγονὸς, ὅτι ἐπετράπη ἢ διασταύρωσι μεταξὺ στενῶν συγγενῶν ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι διεσταυρώθη ἢ κινεζικὴ ῥάτσα μὲ τὴν ἰαπωνικὴν τοιαύτην, τῆς ὁποίας οἱ μικροὶ πόδες, καὶ τὸ ὀλιγώτερον πλούσιον δέρμα ἀλλοιώνουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἐντεῦθεν παραγομένων.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ῥάτσας αὐτῆς ἀνεπτύχθη τόσῳ ἐν Ἀγγλίᾳ ὅσῳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ μέχρις ἐνὸς σημείου ἀρκετὰ ἀξιολόγου. Οἱ πλέον διάσημοι κτηνοτρόφοι ἀνήκουσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ πλέον

γνωστά ὀνόματα τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας καὶ τὰς πλέον ἀντιπροσωπευτικὰς προσωποικιότητας τῆς ἀμερικανικῆς κοινωνίας. Αἱ λέσχαι τῶν ἀγαπώντων καὶ ἀνατρέφόντων κύνας τοῦ Πεκίνου ἀριθμοῦνται κατὰ δεκάδας ἐν Ἀγγλίᾳ, Σκωτίᾳ, Ἰρλανδίᾳ Ἀμερικῇ καὶ ἀποικίαις.

Περὶ τῶν τιμῶν μέχρι τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἀνέλθῃ ἡ ἀξία τῶν κυνῶν τούτων δύναται τις νὰ λάβῃ ἰδέαν συμβουλευόμενος τὸν τιμοκατάλογον διὰ τὴν διασταύρωσιν ἐνὸς τῶν πλέον ὀνομαστῶν τοιούτων. «Ὁ κύων Chu Erk of Alderbourne» στοιχίζει 14.000 δραχμὰς δι' ἐκάστην σύζευξιν. Προσφορὰ γενομένη ἐκ 5.000 λιρῶν στεργλινῶν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ κυνὸς τούτου ἀπεκρούσθη.

Αἱ ἐκθέσεις, αἵτινες εἶνε ἀφιερωμένα εἰς τοὺς κύνας τοῦ Πεκίνου εἶναι πολυάριθμοι.

μοι.

Ὁ λόρδος John Hay, ὅστις ἦτο παρὼν κατὰ τὴν λεηλασίαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀνακτόρου τοῦ Πεκίνου καὶ ὅστις ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην δύο μικροὺς τοιούτους κύνας ὀμιλεῖ περὶ τοῦ ἐξαιρετικοῦ θάρρους μεθ' οὗ οὔτοι παρ' ὅλον τὸ μικροσκοπικὸν αὐτῶν ἀνθίστανται καὶ κατὰ τοῦ πλέον ἀγρίου κολοσσοῦ. Ὅμιλεῖ ἐπίσης περὶ τῶν ἀθλητικῶν αὐτῶν διαθέσεων, τῆς ἐξυπνάδας των καὶ τῆς φιλοστοργίας των, Ἐκεῖνοι οἵτινες εἶχον ἄλλοτε ἢ ἔχουσιν ἀκόμη εἰς τὴν κατοχὴν των κύνας τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου τύπου δύνανται νὰ πιστοποιήσωσι τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ λόρδου εἰς τούτους ἀποδιδόμενων ἰδιοτήτων καὶ χαρακτῆρων.

ΚΥΝΟΦΙΛΟΣ

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

— Πῶς δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τὸ ὕδωρ πόσιμον χωρὶς νὰ τὸ βράσωμεν.

Καὶ κατ' οἶκον μὲν δυνάμεθα διὰ παρατεταμένον βρασμὸν νὰ ἀποστειρώσωμεν τὸ ὕδωρ, ἐν τῇ ξένῃ μάλιστα διὰ πολυαριθμῶν ὀργάνων οἰκιακῶν παραγωγῶν ἀκτινῶν ὑπεριωδῶν.

Ἐν Ἑλλάδι ὅμως, ἐνθα ἑλλείπουσιν τὰ ἀνωτέρω ὄργανα ὡς καὶ εἰς τὰ ταξείδια δυνάμεθα νὰ ἀποστειρώμεν τὸ ὕδωρ μεταχειριζόμενοι τὰς ἰδιότητας τὰς ἀποστειρωτικὰς τοῦ γεννωμένου ἰωδίου. Πωλοῦσιν εἰς τὸ ἐμπόριον παστίλιες ἰωδίου διὰ τὴν χρῆσιν πρὸς παντὸς τῶν ἐξευρευνητῶν.

Αἱ παστίλιαι αὗται εἶναι τριῶν διαφόρων χρωμάτων, κυανοῦ, ἐρυθροῦ καὶ λευκοῦ.

Ῥίπτομεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος κατ' ἀρχὰς τὴν κυανὴν παστίλιαν, ἔπειτα ῥίπτομεν τὴν ἐρυθρὰν. Ἐντὸς δέκα πέντε λεπτῶν το ὕδωρ ἔχει ἀποστειρωθῆ. Τότε ῥίπτομεν τὴν λευκὴν παστίλιαν ἢ ὁποῖα ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ ὕδωρ τὸ χεῶμα καὶ τὴν δυσάρεστον ὀσμὴν.

— Τὰ λουτρά.

Ἐπάρχουσι τρία εἶδη λουτρῶν

1ον) Τὰ ψυχρὰ λεγόμενα θερμοκρασίας κάτω τῶν 30ο καὶ τοιαῦτα εἶναι τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ποταμῶν. Προκαλοῦσι ἔλιγος εἰς τὸ ὑγιὲς ἄτομον καὶ δέον ν' ἀντιδρῶ εἰς αὐτὸ διὰ τῆς κινήσεως. Ἡ διάρκεια δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὰ δέκα λεπτά διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ἀντίκτυπον εἰς τὴν καρδίαν ὁ λουόμενος. Γίνεται χρῆσις τῆς μεθόδου τῶν ψυχρῶν λουτρῶν, ἥτις λέγεται μέθοδος Brand κατὰ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ.

2ον) Τὰ χλιαρόλουτρα 30ο—36ο πρέπει νὰ γίνωνται τὸ ἑσπέρας πρὸ τοῦ ὕπνου διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν ὑγιεινὴν. Ἐὰν εἶναι διαρκείας δέκα πέντε λεπτῶν καθάριζουσι καὶ μαλακώνουσι τὸ δέρμα, ἐπιδρῶσι καταπραῦντικῶς ἐπὶ τῶν νεύρων καὶ προκαλοῦσι καλὸν ὕπνον εἰς ἄτομα πολὺ ἐκνευρισμένα.

3ον) Τὰ θερμὰ λουτρά 36ο—40ο καθαρῶν καλλίτερον τὸ δέρμα ἀλλὰ δύναται νὰ προκαλέσωσι συνεπείας ἐπικινδύνους ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἀρτηριοσκληρωτικούς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ λουώμεθα πρὶν ἢ παρέλθωσι τοῦλάχιστον τρεῖς ὧραι μετὰ τὸ φαγητόν.